

Dosarul nr. 3ra-863/18

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani) L. Holevițcaia
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) G. Dașchevici, S. Gîrbu, L. Bulgac

Î N C H E I E R E

4 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Agenția pentru Supraveghere Tehnică,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Baci Rita împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului de a furniza informația solicitată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018, prin care a fost admis apelul declarat de Agenția pentru Supraveghere Tehnică și s-a modificat hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani din 31 iulie 2017,

c o n s t a t ă :

La 02 decembrie 2016, Baci Rita s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției de Stat în Construcții în prezent (Agenția pentru Supraveghere Tehnică) solicitând recunoașterea ca drept nelegitim refuzul Inspecției de Stat în Construcții de a elibera copiile solicitate din registrele interne, obligarea Inspecției de Stat în Construcții să elibereze copiile autentificate ale procesului-verbal de recepție finală nr. 891-i din 12 octombrie 2006 privind darea în exploatare a imobilului din str. Decembriștilor nr. 40, mun. Chișinău, întocmit și adoptat de Comisia de recepție finală a Primăriei mun. Chișinău, procesul-verbal de recepție finală nr. 70 din 09 februarie 2012 privind darea în exploatare a imobilului din str. Decembriștilor nr.40B, mun. Chișinău, întocmit și adoptat de Comisia de recepție finală a Primăriei mun. Chișinău, copiile din registrele interne din 28 aprilie 2015, când Inspecției de Stat în Construcții i-a fost prezentat procesul-verbal de recepție finală nr.135 din 03 mai 2015, pentru expunerea concluziei și din 02 iunie 2015, când Inspecția de Stat în Construcții au întors sub semnătură în registru procesul-verbal de recepție finală nr.135 din 05 mai 2015 fără concluzie, încasarea din contul Inspecției de Stat în Construcții 10 000 de lei cu titlu de prejudiciul moral și 1 500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În argumentarea de fapt reclamatul a menționat că prin procesul-verbal de recepție finală nr.135 din 05 martie 2015 privind replanificarea casei de locuit lit. A (01) și construirea lit. A5 (01), garajului lit. 5 (04), beciului lit. 7, șurei lit. 6 (05) din str.

Decembriștilor nr. 40A, mun. Chișinău, comisia de recepție finală a Primăriei mun. Chișinău a recepționat construcțiile indicate.

La 28 aprilie 2015, a prezentat Inspecției de Stat în Construcții procesul-verbal de recepție finală nr. 135 din 05 martie 2015, pentru expunerea concluziei.

La 02 iunie 2015, Inspecția de Stat în Construcții a restituit reclamantei sub semnătură în registru procesul-verbal de recepție finală nr. 135 din 05 martie 2015 fără concluzie.

Baciu Rita a relevat că la 27 octombrie 2016, a înregistrat la Inspecția de Stat în Construcții o solicitare de eliberare a copiilor autentificate ale actelor indicate supra, iar la 08 noiembrie 2016, a primit răspunsul Inspecției de Stat în Construcții nr.4248/1-7 din 02 noiembrie 2016 prin care solicitarea reclamantei a fost respinsă, pe motiv că procesele-verbale de recepție finale cu concluziile Inspecției de Stat în Construcții se păstrează numai la investitori, iar copiile din registrele interne din anul 2015, în care a fost înregistrată primirea de la reclamantă a procesului-verbal de recepție finală nr. 135 din 05 martie 2015, pentru expunerea concluziei și întoarcerea documentelor fără concluzia inspecției, sunt calificate ca informație cu accesibilitatea limitată.

Reclamanta consideră că refuzul de eliberare a copiilor solicitate este neîntemeiat și ilegal, prin prisma art. 4 alin. (3) al Legii cu privire la accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000 care stipulează că dacă accesul la informațiile, documentele solicitate este parțial limitat, furnizorii de informații sunt obligați să prezinte solicitanților părțile documentului, accesul la care nu conține restricții conform legislației, indicându-se în locurile porțiunilor omise una din următoarele sintagme: „secret de stat”, „secret comercial”, „informație confidențială despre persoană”. Refuzul accesului la informație, la părțile respective ale documentului se întocmește cu respectarea prevederilor articolului 19 din prezenta lege”.

Conform alin. (4) al aceluiași articol prevede că nu se vor impune restricții ale libertății de informare decât dacă furnizorul de informații poate demonstra că restricția este reglementată prin lege organică și necesară într-o societate democratică pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei sau protecției securității naționale și că prejudiciul adus acestor drepturi și interese ar fi mai mare decât interesul public în cunoașterea informației.

Reclamanta a susținut că potrivit art. 10 alin. (3) al aceleiași Legi „orice persoană care solicită acces la informații în conformitate cu prezenta lege este absolvită de obligația de a-și justifica interesul pentru informațiile solicitate”. Astfel, consideră că Inspecția de Stat în Construcții neîntemeiat i-a încălcat dreptul său, fiindu-i cauzat un prejudiciu moral în mărime de 10 000 lei, care urmează a fi încasat din contul Inspecției de Stat în Construcții.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani din 31 iulie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Baciu Rita a fost admisă parțial.

S-a constatat ilegalitatea refuzului Inspecției de Stat în Construcții nr. 4248/1-7 din 02 noiembrie 2016, de a furniza reclamantei informația din registrele interne.

S-a dispus încasarea din contul Inspecției de Stat în Construcții suma de 2 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și 2 000 de lei cu titlu de asistență juridică. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 23 august 2017, Inspecția de Stat

în Construcții în prezent (Agenția pentru Supraveghere Tehnică) a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 31 iulie 2017, solicitând instanței admiterea apelului, casarea hotărârii menționate supra și respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de Baci Rita.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018, a fost admis declarat de Inspekția de Stat în Construcții în prezent (Agenția pentru Supraveghere Tehnică) și s-a modificat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 31 iulie 2017 prin diminuarea sumelor care au fost dispuse spre încasarea din contul Inspekției de Stat în Construcții în prezent (Agenția pentru Supraveghere Tehnică) în beneficiul Ritei Baci și anume: suma de 2000 (două mii) lei încasată cu titlu de prejudiciu moral se micșorează până la suma de 500 (cinci sute) lei, iar suma de 2000 (două mii) lei încasată cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, se micșorează până la 1000 (una mie) lei. În rest, apelul a fost respins, iar hotărârea primei instanțe, s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța a constatat că reclamantei Baci Rita i-a fost încălcat dreptul de acces la informația solicitată, iar pârâtul nu a prezentat în instanță careva probe întru demonstrarea faptului că informația solicitată este de accesibilitate limitată.

Este întemeiată și cerința privind repararea prejudiciului moral cauzat prin refuzul în eliberarea informației. Însă, suma despăgubirii morale acordată de prima instanță este una exagerată ținând cont de esența litigiului și astfel, aceasta a fost micșorată.

Suma de 500 de lei cu titlu de prejudiciu moral este rezonabilă, bazată pe principiul proporționalității.

La fel, și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2000 de lei instanța le-a considerat exagerate, dat fiind faptul că complexitatea dosarului nu este majoră.

La 16 mai 2018, Agenția pentru Supraveghere Tehnică, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018 și a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 31 iulie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor menționate supra și emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată înaintată de Baci Rita.

În motivare a indicat că la 02 noiembrie 2016, Inspekția de Stat în Construcții a expedit în formă scrisă Ritei Baci un răspuns în care a menționat că conform art.50 și 52 din Hotărârea Guvernului nr.285 din 23 mai 1996 cu privire la aprobarea regulamentului de recepție a construcțiilor și instalațiilor aferente în toate situațiile investitorul este depozitarul arhivei privind lucrarea în cauză, iar cât privește copiile din registrul de înregistrare a cererilor, din anul 2015, potrivit art.7) alin.(2), lit.(b) al Legii nr. 982 din 11.05.2000 privind accesul la informativ este calificată ca informație cu acces limitat.

Recurentul susține că la judecarea pricinii în instanța de fond cât și instanța de apel, nu s-a apreciat just faptul că petițiile înaintate de către Rita Baci au fost soluționate pe deplin în limita competenței Inspekției de Stat în Construcții (în prezent Agenția pentru Supraveghere Tehnică).

La examinarea cauzei în fond, reclamanta nu a anexat nici o probă ce ar demonstra caracterul suferințelor fizice și psihice suferite în urma inacțiunilor Inspekției de Stat în Construcții.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 22 martie 2018.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de

la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 16 mai 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței,

pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Agenția pentru Supraveghere Tehnică nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Agenția pentru Supraveghere Tehnică.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Luiza Gafton

Dumitru Mardari